

rius juret de calumnia, & positionibus, seu articulis sui interrogatorij satisfaciat, ut in cap. 1. & per totum tit. de juramento calumnia, tam in Decretalibus, quam in 6. & in l. 1. tit. 6. libr. 4. Recopilat. & in l. 1. & 2. tit. 7. eodem libro, quod juramentum alias solet nuncupari de veritate dicenda, & esse de jure divino, tradit Abb. in cap. penult. num. 10. de juramento calumnia, Menoch. de arbit. lib. 1. qwest. 2. ubi agit, an per partes remitti possit, Azeued. in dict. l. 1. tit. 6. Gloss. 2.

¹ Nam haec positiones absolutae, plurimum solent coadjuvare probationem; & maximè conducent ad facilem, litis expeditionem, & veritatis indagationem, ut in Clem. sepe, §. Et quia positiones; de verb. signifi. tradit gloss. in cap. 1. de confessis, in 6. & quid sit positio? & plures in positionis materia notabiles questiones, refert Cinus in l. 1. §. quod observari, à num. 12. Cod. de jure jurando propter calumniam dando, Speculator tit. de positionibus, per totum, Didacus Pere. in rubrica, dict. titul. 7. lib. 4. verbo, Positiones.

² Cum igitur à Concilio, Oppido, seu universitate exigitur per partem adversam, quod positionibus suis respondeat, & satisfaciat: licet procurator ab universitate nominatus poterit satisfacere, & respondere, ut tradit Capella Tholosana dict. 123. ubi agit an procurator substitutus juret, & respondeat quando substituens jam juravit? Et an cedens possit compelli respondere positionibus contra cessionarium?

³ Oeconomus enim, seu syndicus universitatis, quem vulgo vocamus, Procurador del Concejo; non indiget speciali mandato ad tale juramentum, ut docet Menezes in l. præses, num. 4. Cod. de transact. Azevedo in l. 2. dict. tit. 7. num. 40. Et ejus confessio præjudicabit populo, ut in cap. fin. de confessis, cap. suborta 21. de re judi. vers. Sine juramento, de testibus, in 6. cap. 2. de capellis Monach. cap. 1. ut lite non contestata, in simili casu de stylo tamen, & generali consuetudine observatur quod Concilium nominat tres vicinos, ut positionibus istis satisficiant. Cum enim totius Concilij, non esset decens, nec juri consonum recipere juramentum, ut cavetur in l. 20. tit. 3. lib. 6. nova Recop. ibi: Que jurando cinco hombres buenos, que los Tesquidores

tomaren de la villa, o del lugar por todo el Concejo: Merito introductum fuit, quod ad absolvendas predictas positiones, nominarentur aliqui vicini, qui ferè semper tres solent nominari, in quos, in isto casu, tota Concilij vox transfertur; ut in l. 1. §. Decuriones, ff. quod cujusque universitat. nomine, unde succedit doctrina Bart. in l. certum, §. sed an ipsos, ff. de confessis.

In proposito ergo solet occurtere dubium: utrum ad hoc, ut depositio nominatorum à Concilio, universitati in causa præjudicet, sit necessarium, quod omnes circa idem uniformiter concludant, & in eadem sententia sint, an vero depositioni majoris partis sit standum? & quid si in numero fuerint pari nominati, & tot confessi fuerint positiones: quorū negaverint? Cujus questionis resolutio petenda erit ex his, quæ adducit Innocentius in cap. in nostra, num. 3. de procuratoribus, Speculat. titul. de tutoribus, §. Item generaliter, in fine, Bart. in l. pluribus, ff. de procuratoribus, Baldo in l. unica, num. 42. Cod. de confessis, & vide l. 3. §. si plures, ff. judicatum solvi, Gloss. in cap. si quis justo, de electione, in 6. & in cap. si de eo, de procurat. libr. 6. Greg. Lopez in l. 8. tit. 5. par. 5. gloss. in verb. Todos ayuntados.

Quid tamen juris sit, si Concilium nolit nominare vicinos, qui positionibus respondeant, vel nominati respondeant recusent, an ob istam contumaciam Concilium haberi debeat pro confessio? ultra text. in cap. 2. de confessis, in 6. vide Jasonem in l. 1. §. si procurator, numer. 7. ff. si quis jus dicenti, non obtemp. & ibi late Oroscium numer. 2. & num. 6. Innocent. Abb. & Felin. in cap. 1. at lite non contestata, Cæpolam cautela 57. Bernardum Diaz regal. 155. Villalobos in suo horario commun. litera P. num. 489. Et utrum prætextu erroris depositio facta ab ipsis personis nominatis, possit postea revocari per Concilium? determinari debet ex dict. cap. fin. de confessis, & l. 5. titul. 13. par. 3. versic. Otro si dezimos, l. 3. titul. 6. eadem partita, & advertunt Doctores in diff. locis.

Tandem frequenter hæcstari comporio: an isti vicini, (qui ut positionibus adversarij respondeant nominantur; solent esse rustici) possint pertere

Caput XXXIII I.

137

Frequens profecto, & non minus utile inter remedia possessoria & summaria, reputatur interdictum, quod nostri vulgo vocant, Interim ea ratione nuncupatum, quia dum causa agitur, & lis pendet, Interim competit, & datur; & reum, vel actorem in possessione rei controversæ tuerit, & ideo Interdicti nomen sumpsit, quia Interdicere est, quid ad tempus prohibere, ut ex Julio Paulo lib. 5. sententiarum, pungit Andreas Alciatus lib. 3. parerg. cap. 15. Quod & jure Civili, & Canonicō fuit agnitus, ut deducitur ex capit. cum venient. de instit. ubi Innocentius, Abb. & communiter Doctores; & ex l. 1. §. 1. ff. de itinere, aetæque privato, l. liberis 6. §. ultim. ff. de liber. causa. Et originem habet ex ratione tex. in l. aequissimum, ff. de usfructu, cuius meminit Paulus Castr. cons. 3. incipit, In causa qua vertitur coram domino, columna 2. numero 2. per totum, lib. 2. Curtius Senior consilio 60. ex numero 1. Gratus cons. 10. numer. 9. Capicus decisione Neapolitan. 13. 55. 189. 209. & apud Gallos Masuerius in sua practica, titulo de possessorio, & ex nostris Antonius Gomez in l. 45. numero 126. Menoch. de retinenda possessione, remedio ultimo, per totum, Sarmiento libr. 2. selectar. cap. 13. numer. 9. & sequenti, Covarr. in practicis, cap. 17. Burgos de Paz cons. 36. per totum, Gutierrez lib. 1. Canonic. cap. 15. à num. 103. Molina de primog. lib. 1. cap. 13. à num. 70. & 71. D. Christophorus de paz Regius Consiliarius, & unus ex sexdecim Senatoribus in Pintiano Senatu, in suo eleganti, & omnibus literis, & eruditione absoluto tractatu, de Testata, cap. 9. 1. parte.

Et cum remedium hoc pluribus in casibus competat juxta supra relatos in materia pascui, assidue intentari solet, & absque dubio per Judices, hisce causis decernitur, ut adverrit Covarru. dict. capite 17. numer. 1. prope medium, ibi: Et potissimum in materia pascuorum, in qua agitur de magno commendo, vel incommodo, consuevit Curia ordinaria, quot testes examinatur sub certo, & brevitermino, & numero, &c. Capiens dicta det. 189.

Sed quia in praxi passim articulus iste se offert, pro perfecta cognitio-

CAPUT XXXIII.

An interdictum, quod Practici vocant Interim, competit pro pascuis, & quomodo intentari debeat.

SUMMARIUM.

- 1 Interim interdictum cujus sit naturæ, & quare sic dictum.
- 2 Interim interdictum, & jure Canonicō, & Regio, est agnitus.
- 3 Interim interdictum qua ratione fuit adinventum.
- 4 Interim interdictum pluribus in casibus competit, sed in materia, & litibus pascui frequentissimum est.
- 5 Interim interdictum preparatorium iudicij possessori est.
- 6 Interim interdictum ut competit; quid probari debeat.
- 7 In iudicio interdicti Interim, non dispicitur quis sit iustus, aut legitimus possessor sed solum tuendo possessore agitur.
- 8 Interim interdictum, ut competit; requiritur, quod quis probet naturalem possessionem. Non enim sufficit possessio civilis, aut ficta.
- 9 Sententia lata super interdicto Interim, in nibilo prejudicat proprietati, vel iudicio possessoris.
- 10 Interim interdicti iudicium quo modo agitur, & processus super eo in Curia nostra peragatur; & de forma sententia in hoc interdicto rende.
- 11 Sententia lata super interdicto Interim, à qua exiit appellatum, an absque meta Attentati posset executi remissive.

ne, & clariori intelligentia, aliqua in proposito breviter advertenda duxi. Et in primis Interdictum hoc præparatorium judicij possessorij principalis, atque plenarij esse, ut advertit Beatoius consilio 11. nam. 1. lib. 1. & probat textus in dict. l. liberis, §. ultim. ff. de libe. causa, quod Galli. Recredentiam, vel casum novitatis vocant, ut apud Masuerium ubi supra, Guidon. Papæ quæstione 552. Tiraquellum in tractat. Le mort. saysit le vif; part. 6. declaratione 9. ad finem.

6 Unde, qui hoc interdictum intentat, necessariò probare debet, penes se possessionem manere: in hoc enim simile est interdicto, *Vti possidetis*: l. prima, §. primo, ff. de itinere actuque privato, capit. cum venissent, de insit. l. 1. §. 1. ff. uti possidetis, quia rationem, & causam habet ab eo iure, quo prohibetur, quid lite pendente innovari; ut advertit Covarru. *ubi supra* numer. 3. & sufficit ad hoc, ut interdictum, *Interim*, competat, quod probetur qualibet possessio, vel colorata detentio, ex eodem Covarru, *ubi proxime*, numer. 5. versic. Sic sane; Valasco consultaione 79. numer. 11. libro 1. Francisc. Milan. decisione 1. numer. 83. & numer. 89. & 99. libro 1. Natta consil. 121. num. 15. libro 1. Rebuffo 3. tom. ad leges Gallicas, titul. de causis beneficiorum possessoris, art. 2. numero ultim. Guidone decisione 85. num. 1.

7 Et ratio est, quia in hoc judicio non venit examinandum, nec disceptatur, quis sit justus, verus, aut legitimus possessor: id enim pleniori judicio reservatur, sed solum de tuendo, & conservando possessore agitur: dum lis pender; ut docet Menochius, remedio 3. retinenda, num. 588. & alij supra relati.

8 Hoc tamen intelligendum est, de vera, & naturali possessione: non enim ad hoc interdictum, sufficit probare possessionem civilem, de qua in l. clam possidere, §. qui ad nundinas, ff. de acquirend. possessione, ut observat Guido Papæ, quæstione 552. Rebuffus *ubi supr. gloss.* 2. semper enim defendetur, qui naturaliter possidet contra habentem civilem possessionem. Cæterum si neuter ex litigatoribus naturalem apprehenderit possessionem: ab illo, qui civiliter tantum possidet interdictum hoc, recto iure inten-

tari poterit; ut docet Covarru v. *ubi supra*, quod an in *Tenute* judicio sumario (dum lis pendet) intentari valeat: doctissimi Molinæ, & aliorum explosis opinionibus, disputat Paz *ubi supra*.

Secundo illud in hac re observandum venit, quod ex judicio summarij hujus Interdicti, nec possessioni, nec proprietati præjudicium aliquod irrogatur; ut docet Valasco consultatione 79. n. 15. & 16. Milan dicta decis. 3. n. 16. Quinimo, nec ex hujus Interdicti cognitione, principalis causa conquiescit, seu suspenditur, ut docet Natta cons. 121. n. 9. lib. 1. & per Advocatos crebro peti solet, ut super interdicto *Interim* probatio separatim admittatur, & testes examinentur; & praxis in Curia obtinuit, quod currente termino ordinario probationis, in negotio principali, intra prædictum terminum testes examinantur sub certo & brevi numero, quorum attestations interdicti *Interim*, determinationi deserviunt, ut cum Massuerio, Aufrerio & aliis advertit Præses Covarru. *ubi supra* n. 1. Et tandem receptis probationibus absque eo, quod earum fiat publicatio (non etiam fit, quo usque in negotio principali) nec datur locus repulsi, & objectionibus (vulgo tachas) contra testes examinatos super dicto articulo, & ita decimum observat Capic. d. dec. Neapol. 55. ex actis processus profertur sententia, qua unus ex litigantibus defenditur in possessione, & altera pars damnatur, ne in tali possessione eum turber quoquo modo concepta (in prolatione) hac formula: *Dixeron, que sin perjuizio del derecho de las partes en lo principal, ansi en la posseſſion, como en la propiedad, amparavan, y ampararon a N. en la posseſſion de poder pastar con sus ganados en tal termino, y pago, durante este pleyo, y que la parte de T. no se lo perturbe en manera alguna pena de cincuenta mil maravedis, y de que seran castigados.* Et utrum sententia lata à judice ordinario super hoc interdicto (à qua exitit appellatum) possit exequi, absque metu Attentati: vide quos refert Cevallos de cognitione per viam violentia, quæstione 29. per totam.

CAP V

CAPUT XXXIV.

Utrum debatur montagium pro pecudibus transiuntibus de suo oppido ad compascuum commune, per alienum territorium?

SUMMARIUM.

- 1 Lex 1. titul. 27. lib. 9. recopilationis, adducitur.
- 2 Montagium quid sit, & de ejus antiquitate.
- 3 Lex 11. tit. 27. libro 9. recopilationis, expenditur.
- 4 Commune, non dicitur propriè nostrum.
- 5 Verbum, Termino, quid significet.
- 6 Territorium proprium non dicitur, quod est commune.
- 7 Expenditur text. in l. Quintus Mutius, §. argento, ff. de auro, & argento legato.
- 8 Commune, dicitur nostrum improprie, & per juris fictionem.
- 9 Immunitatis, & exemptionis concessio strictè debet intelligi.
- 10 L. 1. §. fin. ff. de jure communatis, & referuntur Doctores, qui de ejus intellectu agunt.
- 11 Dominus dicitur, qui partem habet in re.
- 12 Expenditur text. in l. in re communi, ff. de servitutibus urbanorum.
- 13 Commune dicitur proprium in re dividua.
- 14 Expenditur text. in l. illud, ff. de ritu nuptiarum,
- 15 L. si quis servos 72. de legat. tertio, allegatur.
- 16 Pascendi jus in communitate, quid individuum dicitur.
- 17 Montagium, quare persolvatur? traditur ratio, & eis introductionis.
- 18 Plura rescripta in confirmationem resolutionis questionis proposita emanarunt.
- 19 Exemplis quando indicari posse.

1 Pro hujus capituli clariori intelligentia, & exactiori cognitione, illud (quod disputationi causam præbet) in primis præmittendum duxi: l. Regia 1. titul. 27. libro nono, recopil. cautum esse; servitium & montagium invictissimo Regi nostro esse præstandum, & deberi pro pecudi-

bus, & animalium gregibus ab oppido suo, villa, vel civitate excentibus ad depascendum, terminosque alienos transmigrantibus, ut patet ibi: *Yansi mismo de los ganados que salieren fuera de las ciudades, villas, y lugares do moraren, aunque tornen, o no, a sus terminos, quod ampliativè repetitum fuit, l. Regia 8. ejusdem tituli, ibi: Mandamos, que qualquier persona que trajere sus ganados en término de otro lugar, no se ejeñe de pagar los derechos a nos pertenecientes, o a nuestro recaudador, o arrendador, porque digan que son vecinos de tal lugar,* &c.

Secundo præmitto servitium, seu *montagium*, esse genus pedagij, seu tributi antiquissimum, cuius mentio fit *Machabeorum*, cap. 10. ibi: *Ut omnes a tributis solvantur, etiam pecorum suorum, ut recte expandit Gregor. Lop. in l. 28. ver. De los portazgos, titul. 11. part. 3. quod Regi per solvit pro securitate, & tutamine, a Regia Majestate, principaliisque munimine præstito, per loca, & terminos publicos transiundi, stratasque calcandi, ut colligitur ex l. 11. dict. tit. 27. ibi: Y 3 andem salvos, y seguros, y en mi guarda, y defendimiento, notat Bald. in cap. 1. que sunt Regalia, in usib. feud. num. 1. eleganter Alber. Brun. cons. 127. colum 7. vers. Quia constituantur, 24 par. & multo tempore nullum aliud (præter hoc) in patrimonio Romanorum Principum, fuit agnatum perdissequum, & tota fere suorum censuum, & patrimonij, reique privatæ substantia, in tributo, quod ex pascuis resultabat, inerat, ut tradunt Carol. Sigonius lib. 2. de antiquo jure ciuitatum Roman. cap. 4. post medium. Renatus Chopinus in consuetud. Andegav. lib. 1. cap. 21. num. 2. Petr. Greg. lib. 3. synagm. cap. 15. num. 14. post Plintium lib. 18. cap. 3.*

His suppositis, illud in quæstionem, & controversiam frequenter deduci solet; an exentes de oppidis suis cum gregibus, & armentis ad depascendum in terminis alienis; ubi communitatem habent, vel pacto, vel privilegio vel alio quovis modo, teneantur præstare, vel solvere tale servitium, vel montagium? Et pro affirmativa parte sequentia urgent juris fundamenta.

Primum, quod illud, quod commune